

J Vi snakkes

Om å tenne
lys
side 2

Stå på
side 3

Dikt
side 4 og 12

Om juletefest
side 5

Værestedet
side 6

Mukulamesse
side 8

Jul i Kroatia
side 9

En god sam-
tale
side 10

Kirkens viktig-
ste sak
side 13

Gudstjenester
side 16

Det er bedre å tenne et lys enn å forbanne mørket!

Emly Strat

Festen er i gang. Vi nærmer oss den søte feite juletid. Bugnende matbord, dynger med gaver og selskapligheter i fleng. Vi rike har det godt. Prognosene sier at vi vil bruke 35,7 millioner på julehandelen i år. Det å fråtse litt kan være både morsomt og koselig.

Glitter og stas lyser opp tilværelsen på den mørkeste tiden av året. En pause fra hverdagen og noen fridager med "litt ekstra" gjør godt.

Men hvorfor har vi jul?

Snillismen er på sitt høyeste i desember. Gavemildhet og hjertervarme øses raust utover med mennesker.

Det er jo så positivt som det går an. Ensomme får besøk, familie/venner verden over får en julehilsen, og vi gir hverandre gaver og klemmer med ønske om en vel-signet fredfull jul. Vi slenger en slant i Frelsesarmeens julegryte og sender kanskje penger til et veldedig formål for å spre lys til andre som ikke har det like godt som oss.

Hva gjør vi resten av årets 11 måneder?

Det er mange tradisjoner knyttet til advent og jul. Det blir ikke jul uten (sett inn det som passer for deg). Tradisjoner er noe trygt - gode tradisjoner skaper gode følelser. Hvis det skjer forandringer i livssituasjonen rokker det ofte med våre vaner, og da kan spesielt jul bli en tung tid. Istedenfor glad forventning gruer en seg til familiens og barnas høytid av forskjellige grunner. Alle lysene rundt forsterker eget mørke. Deilig er jorden for noen.

Hvordan kan den bli det for flere, for alle?

Jul er en fæl tid. Alt skal være så vellykka. Alle skal være sammen med noen. Koste hva det koste vil. Slik kan det oppleves, og kanskje av langt flere enn vi liker å tro.

Jul er godt nytt. Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden. Alle som tok imot ham, dem gav han rette til å bli Guds barn – de som tror på hans navn. Slik står det i Johannes evangeliet kapitel 1.

Det er tent et lys for deg av Han som kom og overvant mørket.

Utenfor skigarden

-glo

Stå på!

En gyllen regel i barneoppdragelse er at signaler som barnet får ikke skal være i strid med seg sjøl. Et lite blikk på offentlig debatt med bidrag fra våre stortingspolitikere viser oss ofte slike doble signaler. Den ene dagen står de fram med bekymring for at den norske skolen blir forgubbet. Neste dag blir de samme politikere – eller var det kanskje noen andre fra samme partier i andre stortingskomiteer? - bekymret for den synkende pensjoneringsalderen.

Et offentlig oppnevnt utvalg under ledelse av Sigbjørn Johnsen signaliserer forslag om et nytt system der de som arbeider kortere enn fram til 67 år skal få dårligere pensjon enn de som holder ut lenger i arbeidslivet. Resonnementet synes åpenbart fornuftig og tilsynelatende rettferdig. Men det er tvilsomt om aluminiumsarbeidere i Årdal og Høyanger har sans for den slags rettferdighet, når en god bedrift der staten er største aksjonær velger å legge ned arbeidsplasser i stedet for å fornye utstyret der den er. Sannsynligvis fornuftig sett fra aksjeeiernes side, men er det fornuftig når en samtidig ønsker at folk skal stå yrkeslivet ut til vedtatt pensjonsalder? Eller er det fornuftig og sammenhengende

tenkt når en også ønsker bosetting i distriktene?

Politikerne og mange andre er med god grunn bekymret for galopperende utgiftsøkning i helsevesenet. Men er det særlig helsebringende å utsette arbeidstakere for stadige trusler om innskrenkninger? Det gjelder ikke bare Årdal, men også alle helsearbeidere i hele landet som stadig møter krav om omlegging og sentralisering. Hva gjør det med folks helse å leve i bekymring for arbeidsplass og utkomme? Hvorfor er politikere tilsynelatende lite bekymret for disse samfunnsøkonomiske mørketall?

Nå kan politikere – særlig når staten ikke har aksjemajoritet i så mange selskaper som før – med rette si at dette er bedriftsstyrenes avgjørelse aleine, og dermed kvitte seg for skyld. Så lett kan de ikke slippe, for sentralisering og nedlegging også av offentlige arbeidsplasser i små samfunn har vært stor. Kanskje er den langt større enn de få statlige arbeidsplasser som er flyttet ut fra Oslo. Mange av arbeidstakerne som blir rammet velger å ta ut tidlig pensjon framfor å slite seg ut med pendling i slutten av arbeidslivet. Så møter de samtidig statens pekefinger: Stå på!

Lokale politikere protesterer for all verden, men er med på ferden. Når skatteinngangen synker, har systemet ordnet det så forunderlig at de kan lene seg tilbake i ordførerstolene og vente på at lav skatteinngang gir økte statlige overføringer neste år, så lenge den ordningen varer.

Fornuft og rettferdighet er vanskelig å styre, særlig når de som har ansvar også er utstyrt med skylapper.

Slik står det i Salomos ordspråk kap. 2.9:

... og kunnskap skal gjøre deg glad

Min sønn, ta i mot mine ord,
og ta vare på mine bud,
så du lytter til visdommen
med hele ditt sinn.

Ja, bare kall på forstanden,
og rop med høy røst
etter innsikt.

Let etter den
som om det var sølv,
grundig som når en graver
etter skatter.

Da skal du skjønne hva gudsfrykt er,
og vinne kjennskap til Gud.

For det er Herren som gir visdom,
kunnskap og innsikt
går ut fra Hans munn.

Han lar de rettsindige
ha fremgang
og er et skjold for den som er hel
i sin ferd.

Han verner de stier hvor retten rår,
og vokter veien
for sine fromme.

Da skal du skjønne deg på rettferd
og rett,

på rettsinn og all god framferd.

For du får visdom i hjertet,
og kunnskap skal gjøre deg glad.

Denne sangen

ble laget til en festkveld for pensjonister nå i høst. Tonen, som den danske musikeren Knud Vad-Thomsen har laget, ble til i 1905. Dessverre faller visst denne mollstemte melodien noen «tungt for brystet» nå til dags, men prøv likevel. Den er jo så vakker!

Sangen er en hilsen til alle pensjonister i kommunen med ønske om en fredelig jule- og nyttårshelg med familie og venner.

En liten høstvise

Tone: Jeg plukker fløylsgræs

Når blader faller og høsten kommer –
da tennes vemodet i vårt sinn,
vi ser tilbake på sol og sommer –
og aner alderens lette trinn...
Vi teller dager, vi teller netter,
vi teller uker til neste vår, -
men vet så vel, når vi tenker etter,
at ubønnhørlig vår livsdag går.

Men så en morgen er alt forandret
og livet kjennes så sant og rett,
en ukjent mester har stille vandret
og rørt naturen med sin palett.
Det stråler mot oss i lysnyanser,
en fargejubel i hellig ild, -
og munnen smiler – og sinnet danser
å, for en lykke å være til!

Da er det fint å få være venner
og leve sammen på denne jord,
da møtes øyne, - da møtes hender,
og hjertet banker – og håpet gror!
Vi ser et løfte i fargegløden,
et vennlig kjært tegn mot livets kveld,
vi ser en himmel bak aftenrøden,
vi ser en mester – som vil oss vel...

Om juletefest og litt annet!

Signe Liv Lundheim

Det hender at kjerka på Støle er fullsatt.

En gang, for øvrig på en julekonsert med vel-syngende kor fra et annet sted i kommunen utspant følgende dialog seg mellom to fra ” de sentrale strøk:

– Skal si det var mange folk her !

Ja , tenkte vi, det er vi stolte av. Så kom svaret fra den andre:

– Ja, men du skjønner: De har ikke noe annet å gå på her ute ! - ?????

Akk ja, de skulle bare visst.

Vi som nesten ikke har tid til å reise den la-a-ange veien for å gå på kino engang.

Forresten er ikke den veien så lang som når noen derfra skal ut til oss!

Det hender imidlertid at veien til kjerka kan være kan være **vanskelig** noen ganger, og at budskapet om tilstelninger og fester ikke når helt fram til folket.

En slik tilstelning er menighetens juletefest 1. nyttårsdag. Den er kanskje en slags levning i menighetslivet. Dette tenkte vi i 2003. Har den livets rett ?

Der kom mange folk som mente de ville komme igjen neste år, men **vi øn-**

sker at det også skal komme mange barn !!!

Melkior, Baltasar og Kasper deler hvert år ut gaver. Nissen opererer stort sett før jul og julaften så vi følger vismennene og deler ut gaver slik de gjorde da Frelseren ble født.

Alle voksne har fått godtepose, men det er fordi det har vært så få barn.

Vi ønsker at barna kommer, at de deltar i sang og lek, går rundt juletreet, får gave og opplever en skikkelig, alminnelig og koselig juletefest.

Menighet og søndagsskole setter seg i sving og inviterer i år til:

Søndagsskolejuletefest i menigheten.

Her er store og små velkomne og festen er som i ”alle” år **1. nyttårsdag 2004, kl.18.00.**

Kom og fyll kjerka !

Hver torsdagskveld i tidsrommet 18–21 er «Værestedet» åpent. I tredje etasje på Blå-kors-huset i Grandbakken kan du da finne en god samling mennesker som er der for å få seg en bedre middag, en kopp kaffe, et par avslappa timer og en god prat i rolige omgivelser. Når folk finner ut at de vil gå, får de med seg en bærese med matvarer av ymse slag: brød, margarin, pålegg, middagsmat, litt godterier. Normalt er det en 15-20 personer innom Værestedet i løpet av en kveld, til sammen er det 40-50 som i større eller mindre grad sokner til stedet.

Formelt sett er det Kristenfolkets edruskapsråd som står bak tiltaket med Værestedet. Bak dette rådet står de forskjellige menighetene i kommunen, slik at man kan snakke om Værestedet som et tverrkirkelig tiltak. I praksis er det et par små dugnadsgjenger på 3-4 personer som tar ansvaret for å holde Værestedet åpent. Under ledelse av diakonen i Kragerø, Emly Strat, driver de det som mange oppfatter som det eneste aktive tilbudet til folk i Kragerø som av ulike grunner faller noe utafor i det krevende samfunnet som omgir oss: At mange av de som går på Værestedet har rusproblemer av et eller annet slag, er ingen hemmelighet.

Vi snakkes har avlagt Værestedet et lite besøk og hatt en prat med de som besøker stedet og de som arbeider der. Alle er fornøyde så det holder: De som

ganske så fast besøker stedet hver uke, skryter av de som jobber der, av den hjemmelaga middagsmaten de får – og av matposen de får med seg når de går. ”De som gjør dette for oss, skjønner vi virkelig gjør en konkret innsats, og vi er så glad for det de gjør”. ”Middagsmaten vi får, er uten unntak **kjempegod**. Det er ofte den eneste ordentlige middagen vi får i oss i løpet av uka. Vi skjønner at den er laga med

omtanke. Og så er det så hyggelig å spise sammen med andre, med ordentlig oppdekking på bordet og hele pakka.....”. ”Ellers må vi jo si at vi slett ikke bare kommer her på grunn av maten. Det er også for hyggens og trivselens skyld. Utafor Værestedet kan vi kanskje være uenige og til og med aggressive, men når vi kommer innafor dørene her, er vi venner. Her er *freda område*, - ingen skal krangle eller være uvenner her;- de som ikke respekterer det, har ikke noe her å gjøre”. Noen av de besøkende tar hardt i: ”Hadde det ikke vært for Værestedet, hadde vi ikke klart oss”.

De som arbeider på Værestedet, legger også vekt på at de synes det er *hyggelig* å være der,. De trives med å treffe og prate med de som går der, - de synes den uhøytidelige og rett-fralevra-tonen som preger stedet, er OK, - atmosfæren er ekte, ærlig og tidvis litt røff: det er greit. Mange har spen-

Værestedet

Olav A. Drevland

nende og interessante livshistorier å fortelle om, - det kan være bra å få første hånds opplysninger og beretninger om levd liv som ikke bare har gått på skinner. ”Ellers”, sier en av de som arbeider på Værestedet, ”synes jeg det er fint at menighetene har fått kontakt med folk som de før ikke har hatt særlig kontakt med, - langt mindre har hatt noe tilbud til -. Det var på høy tid at noe ble gjort da Værestedet ble etablert! All ære til den forrige diakonen, Knut Einar, for det nybrottsarbeidet han gjorde da han fikk Værestedet i gang, - og all ære til diakonen nå, Emly, for den jobben hun gjør. Det er å håpe at tilbudet i Grandbakken ikke bare kan fortsette, men veldig gjerne bli utvida til å gjelde flere kvelder i uka – og til å omfatte flere tilbud”.

Diakon Emly, ”daglig leder”, forteller at maten i posene som deles ut hver torsdag, i all hovedsak skaffes til veie av Arne Skarpsno, ”gatebarnas far” i Oslo. Gjennom sitt enorme kontaktnett med handlende og næringsdrivende i hovedstaden, får han hver dag matvarer av alle slag – som han så distribuerer ut over hele Østlandet, Kragerø inkludert. Med jevne mellomrom er Emly inne i Oslo og laster bil og henger full av mat; - denne er det så som kommer de besøkende på Værestedet til gode via matposene som de får. På spørsmål om hvor vidt butikene i Kragerø bidrar til Værestedet, forteller Emly at det nok forekommer – men **bare i beskjeden grad**. Jørgensen i Kilen er flittig bidragsyter. Det kan være at butikkeierne ikke er tilstrekkelig obs på at Værestedet mer enn gjerne tar imot mat som de har over-

skudd av på grunn av holdbarhetsgrenser osv. Et lite vink til Emly, og hun og hennes hjelpere vil være på pletten for å avhjelpe butikkene med deres eventuelle matoverskudds-problem!

Økonomien for Værestedet er av særdeles beskjedent omfang og volum: På årsbasis snakker man om et budsjett på cirka 25 000 kroner, forteller pengeansvarlig Svein Byholt. Det handler ene og alene om milde gaver fra givere som Rotary, menighetene, fellestrådet, privatpersoner osv. Bare som følge av stor nøkternhet og økonomisk oppfinnsomhet hos de som tilbereder middagene til de som spiser på Værestedet (normalt mellom 12 og 20 mennesker), er det mulig å drive innafor så knappe midler som det stedet nå har. Kommunen er ikke inne i Værestedet med midler i det hele tatt; - det oppfattes nok av både drivere og brukere som både merkverdig og trist, all den stund Værestedet representerer det eneste tiltaket av denne typen i kommunen i det hele tatt. Men det er kanskje lov å håpe på ”bedre tider”, - konkret: at kommunen ser sitt ansvar og støtter opp økonomisk om Værestedet.

Emly berømmer folka i de to dugnads-gjengene som frivillig stiller opp på torsdagene for å holde Værestedet i gang. *Hun legger ikke skjul på at det trengs flere folk – og da gjerne menn (ettersom det ellers stort sett er jenter som er i sving)*. Hun kan tilby de som er interesserte, trivelige torsdagskvelder, fra 18 til 21, i Grandbakken. Noen utfordringer av og til, javel, men for det aller meste: lett prat og interessante samtaler, hygge over en god kopp kaffe, latter og humor.

Mukula-messe på Støle

Harald Monsen

Søndag 19.oktober var det «Mukula-messe» i Støle kirke. Mukula-messe er en Thomasmesse for barn, der opplevelse med alle sanser står i sentrum. På forhånd var det laget stasjoner rundt omkring i kirken med motiv fra ulike livssituasjoner, med mulighet for opplevelse, innlevelse, ettertanke og bønn.

Store og små deltok i bønnvandringen, med fokus på barn, unge, voksne og eldre, naturvern, og ikke minst våre venner i Litauen. Inger bekkevik deltok med utstilling fra Litauen, og det ble samlet inn julegaver og penger til Litauen-hjelpen.

Jul i Kroatia og Norge!

Bogdan Mistic

Jeg heter Bogdan Mistic og jeg er gift og har to barn. Vi kommer fra Kroatia og min familie er ortodoks. I Kroatia feirer vi jul den 7. januar. På julaften går vi i skogen og henter en eikegrein, som er et symbol på jul. Den greina henger vi på veggen. Om kvelden brenner vi bål og presten holder gudstjeneste ute, foran kirken. Vi

setter en kurv av halm under bordet, og gjemmer gaver til barna i den. På julaften griller vi en hel gris. Klokkene om morgenen går vi til kirken og tenner lys både for døde og levende mennesker, og holder gudstjeneste.

I kirken er det mange mange malerier på veggene. Dette er bilder av forskjellige ortodokse helgener. I vår kirke er det ikke noen oppvarming, det er så kaldt, og vi må stå hele tiden. Jeg ble overrasket da jeg kom i en norsk kirke og de hadde sitteplasser

og oppvarming.

Når vi kommer fra kirken på julaften spiser vi middag. På bordet er det mye mat: svinekjøtt, ost, brød, suppe, forskjellige slag kaker, salat og frukt. Vi feirer jul i tre dager. Den første dagen er bare for familie, uten venner og naboer. Da er vi hjemme og går ikke på besøk. Andre dag går vi til familie og venner og ønsker god jul. I Norge opplevde jeg jul som i Kroatia, men her med juleribbe, ikke helstekt gris. Jeg ble fornøyd, og jeg hadde en jul i fred, uten krig.

En god samtale kan bety en avgjørende forskjell!

Melle Aakenes

Visste du at Kirkens SOS er et sted du kan ringe og gi uttrykk for dine følelser, tanker, frustrasjoner og smerte?

Visste du at Kirkens SOS er et sted der man kan møte et medmenneske – akkurat nå?

For vi er der nemlig – hele tiden – alltid!

De som ringer vårt telefonnummer **815 33 300** – treffer alltid noen! Morgen som kveld, ettermiddag som natt, 17'de-mai som julaften sitter det mange på vakt rundt om i landet. Klare til å være til stede, lytte og være medmennesker.

Vi er 13 SOS-sentra landet over som samarbeider om å betjene denne telefonen døgnet rundt. Vi kan også nå via meldinger på nettet : www.kirkens-sos.no

Hvert døgn registrerer vi nærmere 400 samtaler. De som ringer oss forteller bl.a. om ensomhet, brutte relasjoner, sykdom og savn, rusproblemer, økonomiske problemer og psykisk smerte. Noe er dramatisk. Men mest handler det om tøffe og vanskelige situasjoner de aller fleste opplever i løpet av livet.

Kirkens SOS i Telemark holder til i Skien. Vi bidrar til over 30 samtaler hvert døgn.

Visste du forresten at SOS-senteret i Telemark er et diakonalt samarbeidsprosjekt mellom menighetene i Telemark? Statskirkemenighetene og menighetene i Den Evangelisk Lutherske Frikirke her i fylket tok initiativet til å etablere et SOS-senter i Skien for 25 år siden! Disse menighetene «eier» oss via utsendinger til vårt årlige representantskapsmøtet, og støtter oss med ofringer, forbønn og ikke minst – sin frivillige innsats!

Daglig opplever vi at den gode samtalen kan være av avgjørende betydning for mennesker: «**Takk for at du lyttet til meg – nå føler jeg meg bedre, og tenker litt annerledes på situasjonen!**»

Nestekjærligheten kjennes godt i et lyttende øre og en varm stemme. Livsmot kan formidles gjennom tid og tilgjengelighet. Og akkurat det er målet til Kirkens SOS: **Å FORMIDLE LIVSMOT OG HÅP gjennom en umiddelbar og uforpliktende samtale.**

All virksomhet på telefonen til Kirkens SOS er frivillig arbeid. Kirkens SOS er mennesker som er villige til å bruke av sin tid på å lytte til andre menneskers liv. Noen av disse kommer fra din menighet. De opplever det som sitt lokale menighetsarbeid å sitte på vakt her i Skien.

Vi har nå plass til flere nye medarbeidere. Vi trenger gode lyttere! Hos oss får du muligheten til å trene og dyktiggjøre deg til nettopp det. Det du får i Kirkens SOS er god opplæring, veiledning, perspektiv på livet og mye glede – **FOR VI SER AT DET NYTTER!**

Vi starter et nytt spennende kurs for nye medarbeidere 21. jan -04. Det tar 10 onsdagskvelder, og er ferdig til påske. **Ta kontakt med oss nå dersom dette er noe for deg!** Kurset kan fort bli fullt, og vi vil gjerne ha en prat med deg før kurset slik at du kan få vite litt mer om hvordan vi jobber. **Ring oss på 35587800/90059297**

Så vet vi at det er mange kilometer til Skien for flere av dere som leser dette. Men det er mulig å tenke seg tjenesten likevel. I vår medarbeiderstab har vi noen som reiser langt for å komme hit. Slå deg sammen med en! Ta det som en ekspedisjon til «storbyen» Skien en gang per måned! Vi tilbyr f.eks gratis overnatting i fine lokaler!

Vil du støtte oss økonomisk har vi en givertjeneste vi kaller «Bakstøtte». Ring oss.

Kanskje du er en som har lyst til å bety en viktig forskjell for andre? Kanskje dette kunne bli ditt menighetsarbeid?

Velsignet jul!

Kontaktperson for Kirkens SOS i Telemark er daglig leder Melle Aakenes. Hun startet i denne jobben i august. Melle har bakgrunn som økonom med jobberfaring fra personal-informasjons- og organisasjonsarbeid.

Noen vil kjenne henne fra den stillingen hun kommer fra i Langesund menighet og Agder Bispedømme der hun i flere år har arbeidet i forhold til rekruttering, oppfølging og utvikling av frivillige medarbeidere.

Nynazistene marsjerer igjen, og blant annet er jødene mål for deres propaganda og aggresjon. Per Apelseth har sendt kirkebladet nedenforstående talende dikt, om den gang vi nordmenn virkelig sviktet da det gjaldt som mest for jødene å være beskyttet – under deportasjonene fra Norge på 40-tallet

Nazi vi

Per Apelseth

Så stolt vi er av krigen
da vi vernet våre hjem
Hjalp de onde makter
å finne jøder frem
Lovens lange armer hadde
navnelister klare
Davids ætt ble ringet inn
før den ante fare
I drosjebil og buss
vi fraktet dem til skip
Siden ble det stille,
aldri hørte vi et pip
Vi snakker aldri om dem,
de ble til offerlam
Vi gjorde bødleres gjerning,
og bøyer oss i skam.

Vår bønn

Sølvi

*Vår bønn til Gud når alltid frem
Han lytter til vår stemme
Og Han velsigner alle hjem
for Gud er alltid hjemme*

*Han hører alt vi ber Ham om
og ser til alle sine
Velsigner oss gjør allting som
kan lindre sorg og pine*

*Det er så trygt og fint og godt
Vi vet at Herren hører
For uansett Han har forstått
Han åpner alle dører*

*Så godt det er å ha vår Far
vi er blandt alt Han skapte
Og bønnen blir så lys og var
der ingen er fortapte*

*Til slutt så kan vi helt forstå
Han hører alt vi sier
Alt godt skal aldri helt forgå
fordi Han aldri tier*

*Vi trenger dette sanne bånd
som finnes i vår himmel
Da vet vi det må være sånn
i menneskehetens vrimmel*

*Ha takk da Gud for alt du ser
da kan vi aldri miste
Ditt bånd til oss og mye mer
Vår bønn helt til det siste*

Kirkens viktigste sak! og tar vi denne saken på alvor?

Halvor Halvorsen

Det det gjelder, er opplæringen i kristen tro og kristent liv av de barna som blir døpt i vår kirke. Det er sagt at bare den kirke overlever som **overleverer**, dvs. gir videre til nye slekter budskapet om Jesus Kristus og det han har lært oss. Han sendte sine disipler ut til verdens folk med ordren «Døp dem, og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere» og han lovet å være med dem i dette arbeidet.

Opp gjennom historien har de kristne jobbet med dette, mer og mindre helhjertet. Når det gjelder landet vårt, må vi beundre dem som hadde makten under «statspietismen». De hadde en visjon om at kristendommen skulle bli en personlig sak for alle mennesker i Danmark Norge, og derfor innførte de konfirmasjonen i 1736 og folkeskolen i 1739.

Det er ikke tvil om at det barna lærte her, var en viktig forutsetning for de store vekkelsene fra Hans Nielsen Hauges tid og framover til slutten av siste verdenskrig. Predikantene kunne tale til folk som hadde solide kunnskaper om kristendom, og som in-

nerst inne var overbevist om at dette var det rette. Veden var på plass; bare en gnist skulle til før det tok fyr!

Den tid er forbi. Den norske enhetskulturen er sterkt svekket. Bibelkunnskapen minker, og mange holder seg til andre religioner og livssyn. I denne situasjon kan vi naturligvis ikke **pålegge** folk å tro og leve som kristne. Det ville også stride mot våre idealer om menneskerettigheter og trosfrihet.

Men fremdeles tilhører det store flertall «statskirken», og de kommer med sine barn til dåpen der. Undersøkelser viser også at de fleste av disse ønsker at barna skal lære om Jesus, og tar gjerne imot hjelp til dette.

Og nå planlegges en storstilt opptrapping av trosopplæringen i kirkelig regi, dvs. i et samarbeid mellom prester og andre i menighetene og de frivillige organisasjoner innen kirken som et tilbud til alle døpte fram til 18 årsalderen.

Kirkemøtet, har valgt en styringsgruppe og ansatt en prosjektleder, bispedømmerådene har

engasjert seg, og lokalt er mange menigheter i gang.

Som nevnt i et tidligere nummer av dette blad, har menighetene i vår kommune nedsatt et eget dåpsopplæringsutvalg til å ta seg av saken. Dette utvalget hadde sitt andre møte i september. Her la medlemmene fram oversikter over det som pr. i dag foregår av kristent barne og ungdomsarbeid i de enkelte menigheter, og en drøftet nye tiltak. Det var enighet om å bygge videre på det som nå fungerer bra, og i begyggelsen særlig konsentrere seg om dåpsbarna og deres foreldre, samt konfirmantarbeidet.

Utvalget får i nærmeste framtid besøk av undervisningskonsulenten i Agder bispedømme. Hun vil hjelpe oss med en plan for arbeidet, og med søknad om midler til å dekke noen av utgiftene. Etter hvert kan vi regne med større tilførsel av økonomiske ressurser, slik at vi kan ansette egne folk til å lede arbeidet. Men dette kan vi ikke vente på; vi må komme i gang i det små så snart som mulig! Noen av dere som leser dette, blir nok spurt om å være med. Svar ja! Og til alle som ber: Gjør saken til et fast bønneemne!

Døpte

Kragerø kirke

- 21.09 Peter Naper-Schølberg
- 30.09 Rachel Lilli-Ann Haugland
- 11.10 Aurora Vukasovic Baum
- 11.10 Thomas Knutsen Vukasovic
- 11.10 Solveig Schulze Aasheim
- 19.10 Herman Myra Olsen
- 26.10 Emma Eikeland Muffetangen
- 26.10 Amy Sofie Preuss
- 26.10 Matteo Kayser Solbekk
Djupevåg
- 09.11 Maja Furu Sæteren
- 16.11 Tobias Salvesen Heimdal
- 16.11 Johanne Thorsen Wettre

Skåtøy kirke

- 12.10 Magnus Kiil Bentsen

Støle kirke

- 06.11 Teodor Tobiassen Herum

Døde

Kragerø

- 28.09 Gunda Marie Tellefsen
- 04.10 Birger Johannes Pedersen
- 07.10 Else Liv Dørdal
- 15.10 Aage Falch

Skåtøy

- 09.10 Bjarne Ødegaard

Jul i Hellekirken

12.12 kl.19.00: Julekonsert
14.12 kl.11.00: Gudstjeneste
24.12 kl.16.00: Familie-
gudstjeneste. Harald Gulstad
31.12 kl.22.45: Midnattsmesse.
Harald Gulstad

Kirkens SOS

35 52 70 90

**Andaktstelefonen
35 98 12 85**

Kragerø menighetskontor

Rådhuset 3770 Kragerø 35 98 62 00
Sekretær Berit Daland 35 98 63 61
Sokneprest Leif Westermoen 35 98 63 62
privat 35 98 18 15
Kapellan Harald Monsen 35 98 63 60
privat 35 98 17 49
Diakon Emly Strat 35 98 62 11 - 992 68 298
privat: 37 15 86 00

Kirkevergen

Rådhuset 3770 Kragerø
Jon Arne Torp 36 98 63 64 - 952 56 659
privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Rose-Mari Jørstad 35 98 08 67
Levangsheia: Signe Liv Lundheim
35 98 71 73
Skåtøy: Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

Kragerø kirkelige fellesråd

Leder Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

**Kirkeblad for
Kragerø, Skåtøy og Levangsheia**
Menighetskontoret
Rådhuset - 3770 Kragerø
Bank: 2655 55 76403
Redaksjonskomite
Olav Drevland 35 98 23 61
Halvor Halvorsen 35 98 83 68
Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57
Anne Marie Sverdrup 35 99 23 98

Ta ansvar for kirken du hører til!

Send leserinnlegg! Ring inn spørsmål og meninger! Ring inn gode ideer. Bestill intervju!

Full- distri- busjon

30.11 – 1.søndag i advent

Kragerø kirke kl. 11.00

Kragerø torg kl. 16.00 Juletretenning

Kragerø kirke kl. 18.00 Korpskonsert

03.12

Kragerø kirke kl. 19.00 Musikk

07.12 – 2. søndag i advent

Kragerø kirke kl. 11.00

Støle kirke kl. 11.00

10.12

Kragerø kirke kl. 19.00: Musikk

13.12

Støle kirke kl. 18.00 Julekonsert.

14.12 – 3. søndag i advent

Tåtøy skole kl. 11.30

Kragerø kirke kl. 11.00

Kragerø kirke kl. 18.00. Julekonsert.

18.12

Skolegudstjenester

19.12

Skolegudstjenester

Bedehuset kl. 19.00: Visynger julen inn

21.12 – 4. søndag i advent

Kragerø kirke kl. 20.00: De Ni Lesninger. Julens tekster og toner.

24.12 – Julaften

Seniorsenteret kl. 10.30 Juleandakt

Stabbestad omsorgsboligene kl. 12.00

Juleandakt

KKH kl. 11.00: Juleandakt

Skåtøy kirke kl. 14.00

Støle kirke kl. 16.00

Kragerø kirke kl. 14.30

Kragerø kirke kl. 16.00

25.12 – 1. juledag

Kragerø kirke kl. 11.00

26.12 – 2. juledag

Støle kirke kl. 11.00

Kragerø sykehus kl. 11.00

28.12

Kragerø kirke kl. 19.00 Romjulsconcert

31.12 – Nyttårsaften

Kragerø kirke kl. 23.00 Midnattsmesse.

01.01 – Nyttårsdag

Kragerø kirke kl. 11.00

Støle kirke kl. 18.00 Juletreff

04.01 – Kristi Åpenbaringsdag

Kragerø kirke kl. 16.00 Julespill

Støle kirke kl. 11.00

11.01 – 1. s. e. Kr. åp.

Kragerø kirke kl. 11.00

Skåtøy kirke kl. 11.30

18.01 – 2. s. e. Kr. åp.

Kragerø kirke kl. 11.00

Støle kirke kl. 11.00

25.01 – 3. s. e. Kr. åp.

Kragerø kirke kl. 11.00

01.02 – Vingårdssøndagen

Kragerø kirke kl. 11.00

Støle kirke kl. 11.00

08.02 – Sámannssøndagen

Kragerø kirke kl. 11.00

Skåtøy kirke kl. 11.30

15.02 – Kristi forklarelsesdag

Kragerø kirke kl. 11.00

Støle kirke kl. 11.00

22.02 – Søndag før faste

Kragerø kirke kl. 11.00

25.02 – Askeonsdag

Kragerø kirke kl. 19.00

29.02 – 1. s. i faste

Kragerø kirke kl. 11.00